

mpc
METODICKO-PEDAGOGICKÉ CENTRUM

**VZDELÁVANÍM
PEDAGOGICKÝCH ZAMESTNANCOV
K INKLÚZII MARGINALIZOVANÝCH
RÓMSKÝCH KOMUNIT**

Moderné vzdelávanie pre vedomostnú spoločnosť / Projekt je spolufinancovaný zo zdrojov EÚ

Kód ITMS: 26130130051

číslo zmluvy: OPV/24/2011

Metodicko – pedagogické centrum

Národný projekt

**VZDELÁVANÍM PEDAGOGICKÝCH ZAMESTNANCOV
K INKLÚZII MARGINALIZOVANÝCH RÓMSKÝCH KOMUNIT**

Mgr. Mariana Krupová

**Zdramatizované texty na záujmový krúžok
Tvorivá dramatika**

Vydavateľ:	Metodicko-pedagogické centrum, Ševčenkova 11, 850 01 Bratislava
Autor UZ:	Mgr. Mariana Krupová
Kontakt na autora UZ:	ZŠ s MŠ Pohorelá Kpt. Nálepku 146 976 69 Pohorelá riaditelka@zspohorela.edu.sk
Názov:	Zdramatizované texty na záujmový krúžok Tvorivá dramatika
Rok vytvorenia:	2014
Oponentský posudok vypracoval:	Mgr. Alena Milanová
ISBN 978-80-565-0833-6	

Tento učebný zdroj bol vytvorený z prostriedkov projektu Vzdelávaním pedagogických zamestnancov k inklúzii marginalizovaných rómskych komunít. Projekt je spolufinancovaný zo zdrojov Európskej únie.

Text neprešiel štylistickou ani grafickou úpravou.

Obsah:

1. Francúzska rozprávka „O troch kuriatkach“ – divadelné spracovanie bábkovej hry
2. Talianska rozprávka „Čarovný bubienok“ – detská divadelná hra

1. Francúzska rozprávka: „O troch kuriatkach“

Bábky:

sliepočka,	žlté kuriatko,	poľovník,
kohútik,	čierne kuriatko,	víla,
biele kuriatko,	lasička,	rozprávačka.

1. dejstvo:

Rozprávačka: Raz sa narodili tri kuriatka, jedno biele (*vynorí sa na paraváne*), jedno čierne (*vynorí sa na paraváne*) a jedno žlté (*vynorí sa na paraváne*).

Tri kuriatka: (*obráti sa do hľadiska, poklonia sa a detsky zarecitujú*) Dobrý deň! (znovu zaujmú profilový postoj, hrabú a zobú).

Rozprávačka: Kým boli kuriatka malé, staral sa o ne otec – kohútik (*vynorí sa na paraváne oproti nim*) a mamička sliepočka (*vynorí sa oproti nim*). Ale keď narástli a naučili sa samy si zháňať potravu, kohútik povedal...

Kohútik: Kikirikí! Prestaňte hrabať, deti, musíme sa rozlúčiť. Ste už dosť veľké na to, aby ste sa samy starali o živobytie. (*sliepočka zaplače, alebo si otrie nôžkou oko*)

Tri kuriatka: Samy? A to máme ísť preč z nášho dvora? (*sliepočka vzlykne*)

Kohútik: (*dojato*) Musíte sa pozrieť trochu do sveta. Tak už to vo svete chodí, že deti odchádzajú od svojich rodičov, keď vyrastú. No tak, vzmužte sa a neplačte...

Rozprávačka: A tak sa kuriatka vydali do sveta...

Tri kuriatka: (*urobia vpravo bok a „husím pochodom“ odchádzajú...*)

Kohútik a sliepočka: (*idú pomaly za nimi, mávajú im jednou nôžkou...*)

Rozprávačka: Kohútik a sliepočka vyšli s nimi až pred dvierka a mávali im, kým kuriatka nezašli za kopec.

2. dejstvo:

Tri kuriatka: (*vyjdú zľava...*)

Rozprávačka: Po nejakom čase prišli kuriatka ku kôpke kameňov. (*zjaví sa kôpka kameňov*) Zastavili sa pri nej a žlté kuriatko hovorí...

Žlté kuriatko: Bračkovia, čo keby sme si z týchto kameňov urobili malú chalúпку? Žili by sme si tam spoločne v družnosti a v bezpečí a bolo by nám všetkým dobre. Čo na to hovoríte?

Čierne a biele kuriatko: (*kývajú*) Tvoj návrh sa nám páči. Pust'me sa do práce!

Rozprávačka: A tak sa všetky tri kuriatka pustili do práce... Znášali skalky, ukladali ich pekne na seba... *(kuriatka obklopi kôpku kameňov, nadrapujú sa so skalkami a celú kôpku zakryjú svojimi telami)* ...a zrazu tu stál pekný domček. *(zjaví sa domček s oblôčikom, kuriatka sa rozostúpia)*

Žlté kuriatko: Pozrite, bračkovia, skúsím ako sa nám tu bude bývať. *(vkĺzne za domček a vystrčí hlavu z okienka)* Tak, practe sa! To je moja chalúpka a nikoho k sebe nepustím!

Čierne a biele kuriatko: *(plačlivo)* Otvor nám, braček! Čože si len počneme bez strechy nad hlavou?

Žlté kuriatko: Neotvorím! Závora drží pevne. Postavte si novú chalúpku, keď nechcete spať vonku. *(zmizne v obluku)*

Rozprávačka: Tak sa teda vydalo čierne a biele kuriatko na ďalšiu púť. *(obidve kuriatka urobia vpravo bok a odchádzajú)*

Žlté kuriatko: *(vykloní sa z obluka a volá za nimi)* Veľa šťastia! Veľa šťastia! *(keď kuriatka zájdu, zmizne žlté kuriatko a celá chalúpka klesne pod úroveň hracej dosky)*

3. dejstvo:

Čierne a biele kuriatko: *(vyjdú zľava)*

Rozprávačka: Netrvalo dlho a kuriatka uvideli pri ceste zase kôpku kameňa. *(zjaví sa kôpka kamenia)*

Čierne kuriatko: Vieš čo, postavme si zo skaliek novú chalúpku a budeme v nej spoločne gazdovať. Súhlasíš?

Biele kuriatko: *(prikývne)* Súhlasím... *(a tak sa opakuje činnosť ako pri stavbe prvej chalúpky)*

Rozprávačka: A hneď sa pustili do práce. Vyvršili kamienky pekne na seba a zanedlho tu stála pekná malá chalúpka. *(zjaví sa chalúpka s okienkom)*

Čierne kuriatko: Tak, a teraz vyskúšam, ako sa nám tu bude bývať... *(vkĺzne za domček a vykloní sa z okienka)* ...Toto bude môj domček, rozumieš? Choď si, kam chceš, ja ťa k sebe nepustím! *(zmizne v okienku)*

Biele kuriatko: *(beží k okienku)* ...Prosím ťa, braček, neodháňaj ma!

Čierne kuriatko: *(z okna)* Postav si chalúpku – ja závora nikomu neotvorím! ...Veľa šťastia! *(zmizne)*

Biele kuriatko: *(zvesí hlavičku, nožičkou si utiera očko)*

Rozprávačka: Čierne kuriatko bolo neoblomné, a tak nezostalo nič iné, ako ísť ďalej
a hľadať prístrešie. Úbohé, oklamané biele kuriatko sa vydalo samo na ďalšiu cestu...
Biele kuriatko: *(so sklopenou hlavičkou odchádza vpravo, súčasne zmizne chalúpka pod
úroveň hracej dosky)*

4. dejstvo:

Biele kuriatko: *(vojde, pozrie sa hore a plačlivo riekne)* Už sa začína zmrákať a ja stále
neviem, kde prenocujem...

Rozprávačka: A ako tak ustrašene biele kuriatko šlo a šlo...a žalostne plakalo, kde sa vzala,
tu sa vzala, zjavila sa priamo oproti nemu krásna víla! *(zjaví sa víla)*

Víla: Prečo plačeš, kuriatko? Stalo sa ti niečo?

Biele kuriatko: Ako by som neplakalo, pomáhalo som stavať chalúpku žltému kuriatku
a vyhnať ma. Potom som pomáhalo stavať domček čiernemu kuriatku a tiež ma
vyhnať. A teraz neviem, kde prenocujem...

Víla: Neplač, kuriatko. Keď ti tvoji bračkovia tak ublížili, dostaneš odo mňa omnoho krajšiu
chalúpku, než majú oni.

Biele kuriatko: Ďakujem ti, krásna víla...

Víla: Ale dávaj pozor, čo ti poviem. Dobré sa zamkni! ...A keby niekto prišiel a chcel ísť dnu,
nesmieš mu otvoriť. Mohla by to byť lasička a tá by ťa bez milosti zaškrtila... *(zmizne
za paravánom)*

Rozprávačka: Len čo to krásna víla dopovedala, zmizla ako sa prepadla pod zem... A na tom
mieste, kde stála, sa odrazu zjavila krásna malá chalúpka. *(pomaly sa vysunie chalúpka
s okienkom, úplne iná ako prvé dve)*

Biele kuriatko: *(radosne zapípa a vbehne do chalúčky ... zjaví sa v okienku, rozhliada sa na
všetky strany a veselo si pípa...)* Áááách... to sa ale bude pekne spinkať v takomto
domčeku... *(nahlas zíva)*

Rozprávačka: Ustaté biele kuriatko čoskoro zaspalo, ale najskôr sa starostlivo zamklo, ako
mu to poradila dobrá víla... *(chalúpka pomaly mizne pod paravánom, a ak je možné,
scéna stmnie)*

5. dejstvo:

Rozprávačka: A veru dobre urobilo, lebo lasica práve vychádzala na lov. Najskôr zacítila
červené kuriatko... *(pomaly sa vysúva prvá kamenná chalúpka)*

Lasička: *(číhavo sa zakráda sprava, hlasno nasáva vzduch)* Ááá...Čuchám, čuchám... slasťou
ňuchám, kdeže si len kuriatko – nebožiatko? *(zazrie chalúpku a nahlas zakričí)*
Kuriatko, kuriatko, otvor! Priniesla som ti plný hrnček zrna, ochutnaj!

Žlté kuriatko: *(pozrie sa von okienkom)* Veru nie, neotvorím. Dobré ťa poznám, lasička.
Keby som otvorilo, zaškrtila by si ma! *(zmizne)*

Lasička: Neublížim ti, neboj sa! *(búcha na chalúpku)* A keď neotvoríš, nahnevám sa,
rozbehnem sa, zbúram ti chalúpku a potom ťa zjem naozaj! *(vyčkáva, potom sa vzdiali
od chalúpky)* Tak neotvoríš?!

Žlté kuriatko: *(pozrie von)* Neotvorím! *(zmizne)*

Lasička: *(rozbehne sa, sotí do chalúpky, chalúpka sa rozpadne, zostane z nej len kôpka
kamenia)*

Žlté kuriatko: *(vyskočí na kôpku kamenia a zdesene zapípa)* Pomóóóc!!! *(ujde doľava)*

Lasička: *(vrhne sa za ním, tiež zmizne za scénou)*

Rozprávačka: Že žlté kuriatko ďaleko neutieklo, to vám ani nemusím hovoriť. *(kôpka
pomaly mizne)* Ale čože je jedno kuriatko pre lasičku. Len čo ho zhltna, už sa obľizovala
a rozmýšľala, kde by ulovila ešte niečo. Zavetrila začuchala – a už bežala k druhej
chalúpke, kde bývalo čierne kuriatko... *(na inom mieste sa vysunie kamenná chalúpka)*

Lasička: *(vkradne sa zľava, vtiahne hlasito vzduch)* Ááááá... *(pribehne k chalúpke, zaťuká na
ňu, ustúpi)* ...Kuriatko, kuriatko, otvor! Priniesla som ti hrnček zrna, ochutnaj!

Čierne kuriatko: *(hovori z okienka)* Veru nie, neotvorím! Ty si lasička, keby som ti otvorilo,
zaškrtila by si ma. *(zmizne)*

Lasička: Kdežeby, neublížim ti! ... Ale keď neotvoríš, nahnevám sa, rozbehnem sa, zrútim ti
chalúpku a potom ťa zjem!

Čierne kuriatko: *(vyhliadne)* ...Neotvorím! *(zmizne)*

Lasička: *(rozbehne sa, sotí do chalúpky, chalúpka sa rozpadne a zostane z nej len kôpka
skaliek)*

Čierne kuriatko: *(vyskočí na kôpku kamenia, zdesene zapípne)* ...Pomóóóc! *(ujde doľava)*

Lasička: *(vrhne sa za ním a tiež zmizne za scénou...)*

6. dejstvo:

Rozprávačka: Veru, ani čierne kuriatko ďaleko neutieklo... *(kôpka pomaly mizne)* ...Len čo
nenásytná lasička kuriatko prehltna, už sa obľizovala a premýšľala, kde by ešte bolo
niečo pod zub. Zavetrila, zaňuchala a zacítila, že tu je nablízku ešte jedno kuriatko...
(vysunie sa domček bieleho kuriatka).

Lasička: *(vkradne sa na okraj scény) ...Áááá... ňuchám, ňuchám, slasťou vzdychám... Kdeže si, kuriatko – nebožiatko? (zazrie chalúpku, zaklope na ňu) ... Kuriatko, kuriatko, otvor! Priniesla som ti plný hrnček zrna!*

Biele kuriatko: *(z okienka) ... Veru nie, neotvorím, nestojím o tvoje zrna. Myslíš, že ťa nepoznám, Lasička? Keby som ti otvorila, zaškrtila by si ma! (zmizne)*

Lasička: Čo to táraš? Hlupáčik, ale ak naozaj neotvoríš, nahnevám sa, rozbehnem sa, zrútim ti domček... a potom ťa zjem!

Biele kuriatko: *(z okienka) ... Neotvorím a neotvorím! (zmizne)*

Lasička: *(rozbehne sa, buchne do domčeka, ale ten sa ani nepohne) Auuu!!! (rozbehne sa druhý raz, buchne do domčeka, ale ten sa znova ani len nepohne) Auuu!!! Auuu!!! (Lasička sa pripravuje na tretí rozbeh, potom sa oprie do domčeka, fučí od námahy) ...To by som sa teda na to ... pozrela ... dve chalúpky som zrútila ... zrútim aj teba! Uh...uh... (sprava zaznie úder, strela z pušky, na scénu sa vyvalí oblak dymu)*

Lasička: Auuuu...!!! *(zostane nehybne visieť cez paraván)*

Poľovník: *(s puškou v ruke vyjde sprava, skláňa sa nad lasičkou) Konečne som ťa dostal, zbojník nenásytný! (prezerá si ju)*

Biele kuriatko: *(vykukne za ním z okna) Ďakujem, ďakujem veľmi pekne!*

Poľovník: *(zvrtnie sa veselo) Áááá, pozrime sa, to sa k tebe do toho domčeka dobýjala tá potvora zbojnícka?*

Biele kuriatko: *(kýva slušne) ...Prosím, áno...*

Poľovník: Počúvaj, kuriatko, pod' so mnou do horárne! Čo by si si tu samo počalo? Pani horárka ti bude dávať každý deň tri priehrštia zrna!

Biele kuriatko: *(s obdivom) Tri priehrštia!? (smutno) ...Ale to predsa nejde, len tak zadarmo...!*

Poľovník: Ty si ale dobré kuriatko. Pravda, deti? *(šuchá si bradu)* Už som na to prišiel! Keď vyrastieš a bude z teba pekná biela sliepočka, znesieš nám každý deň jedno bielučké vajíčko. Platí?

Biele kuriatko: *(radostne) Platí! Platí (vybehne pípajúc pred chalúpku) ...Pôjdeme? Pôjdeme?*

Poľovník: Pôjdeme, len čo si prehodím tú zbojníčku lasicu cez plece. *(urobí to a odchádza)*

Biele kuriatko: *(zostane stáť, díva sa na chalúpku a smutne pípa...)*

Poľovník: *(vráti sa) Vari si si to rozmyslelo, kuriatko? Nechce sa ti ísť k nám na dvorček?*

Biele kuriatko: Chce, chce! Ale je mi ľúto mojej chalúpky... *(smutne pípa a obieha okolo nej)*

Poľovník: Ľahká pomoc. Naložím si na chrbát aj tvoju chalútku a už sa môžeme dať na cestu. *(naloží chalútku, ťažko a s oddychovaním zájde)*

Biele kuriatko: *(vykračuje veselo za ním, pospevuje si za ním, pospevuje si, skôr odriekava do kroku)* Raz a dva, raz a dva,

všetko dobre dopadlo!

Raz a dva, raz a dva, *(obráti sa k deťom)*

aké bolo divadlo?

Deti: Pekné, krátko ...atď.

Biele kuriatko: *(pokračuje)* Bračekovia ma zle napálili,

potom na to hrozne doplatili.

To si navždy pamätajte,

všetkým iba dobre prajte!

Poľovník: *(vráti sa ešte raz s celým nákladom)* ...Kdeže si zostalo kuriatko? Bolia ťa nožičky? Vieš čo, vyskoč mi na chrbát! Keď už toho toľko vlečiem, aj teba uvládzem! *(obráti sa chrbtom ku kuriatku)*

Biele kuriatko: *(veselo zapípa, vyskočí hore a usadí sa na chalúpke, kým poľovník pomaly odchádza, kuriatko vyspevuje a kýva deťom „dovidenia“ a pritom si pospevuje)*

Raz a dva, raz a dva,

všetko dobre dopadlo!

Raz a dva, raz a dva,

vydarené divadlo!

OPONA – KONIEC

Fotografická dokumentácia bábok z hry:

Biele, žlté a čierne kuriatko

Kohútik

Poľovník

Vila

Lasička

2. Talianska rozprávka – „Čarovný bubienok“

Osoby: Rozprávačka	Víly 1-6
Bubeník	Pohonič
Starenka	Policajt
Zbojníci: Veliteľ	Chlapec 1
Lenivec	Chlapec 2
Zúrivec	Sedliak
Opakovač	Svedomie – vnútorný hlas: všetci

Základný dej : Úvodný obraz, 1 a 2 obraz les

1. Zakončenie: Krajina s cestou
2. Zakončenie: 3 obrazy v meste
3. Zakončenie: Mesto

Úvodná scéna

(Všetci sú na javisku, prichádzajú niektorí s vozíkom, na ktorom sú poukladané kostýmy.

Pribehnú k prichádzajúcim.)

Všetci: Čo ste to priviezli?

Chlapec 1: Priviezli sme kostýmy na novú hru.

Dievča 1: Tieto šaty sú pekné, tie si zoberiem.

Dievča 2: Čo tam ešte máte?

Chlapec 2: Ja si vezmem ten klobúk. Pristane mi?

Chlapec 3: Výborne... A čo ten kabát?

Dievča 3: Ale ti pristane... A mne šaty?

Dievča 4: Budeš v nich kočka. *(Zasmeje sa.)*

Rozprávačka: Každý si už vybral? ...Tak môžeme začať. Budeme ich používať v novej hre o čarovnom bubienku. Iste ju poznáte. A vám, deti ktorí ju nepoznate, teraz vám ju zahráme.

Všetci: Dobre, poďme na to.

Rozprávačka: *(Číta z knihy.)* Bol raz jeden bubeník... Ale kto ho zahrá?

Chlapci: *(Vykrikujú.)* Ja, ja, ja!

Rozprávačka: Počkať, počkať! Potrebujeme iba jedného.

Dievča 5: Tak urobme súťaž o najlepšieho bubeníka. Kto bude najlepší, ten bude hrať.

Dievča 6: Myslím si, že je to dobrý nápad. Súhlasíte?

Všetci: Áno, súhlasíme.

Chlapec 4: Porota, my všetci, je pripravená.

Rozprávačka: Záujemcovia, zožňte si nejaké bubnovadlo a po jednom, pekne po poriadku, nám ukážete, čo viete... Pripravení? Môžeme začať.

(Prichádzajú, zabubnujú. Ostatní ich hodnotia.) (menom) je dobrý! To by mohlo byť. Aj toto je dobré. Ale ... je najlepší.

Rozprávačka: *(Pristúpi k najlepšiemu.)* Pretože si najlepší, dostaneš tento bubon. Priprav sa, začneme!...

Bol raz jeden bubeník, po mnohých rokoch sa vracal z vojny. Aj keď bol veľmi ustatý, veselo si pospevoval a vykračoval domov. *(Spieva.)*

Ja som malý bubeníček,

chudobný som ako myš.

Ostal mi len holý život,

čo je viacej ako nič.

Že nemám nič, to nevadí.

Krásne je dnes na svete,

veselo si bubnujem.

Všetci: Ako si tak kráča, stretne starenku.

Bubeník: Dobrý deň, starenka!

Starenka : Dobrý deň aj tebe, vojačik. Odkiaľ ideš?

Bubeník: Z vojny.

Starenka: To si iste rád, že sa už skončila.

Bubeník: To vieš, že som rád. Veď zo žiadnej vojny nemajú ľudia nijakú radosť. Som rád, že som zdravý a neprišiel som o svoj bubienok.

Starenka: Veru, veru, to máš pravdu... Ale počúvaj, vojačik môj pekný. Najlepšie by bolo, keby ich na svete nebolo. Nedal by si peniažtek?

Bubeník: Vďačne, babička. Hoci aj tucet, keby som mal. Lenže nemám.

Starenka: Naozaj?

Bubeník: Už od rána hľadám po vreckách, ale márne.

Starenka: Pohľadaj ešte raz, pohľadaj lepšie!

Bubeník: Vo vreckách, vravíš? No dobre, pohľadám, aby si sama videla. Ale naisto viem, že ... a toto je čo?

Starenka: Peniažtek. Vidiš, že tam bol.

Bubeník: Prisahám, že som o ňom nevedel. To je krása! Vezmi si ho! Rád ti ho dám, iste ho viac potrebuješ ako ja.

Starenka: Ďakujem ti, vojačik. Ja sa ti za to odvd'áčim hneď teraz.

Bubeník: Netreba, mám všetko, čo potrebujem.

Starenka: Len sa nebráň... Trochu ti začarujem ten tvoj bubienok. Každý, kto ho začuje, bude musieť tancovať.

Bubeník: Ďakujem. To čaro sa mi páči.

Starenka: Počkaj, to nie je všetko... Všetci budú musieť tancovať dovtedy, kým neprestaneš.

Bubeník: Ohromné. Ešte neviem, načo mi to bude, ale cítim, že sa mi to raz môže zísť.

Starenka: A ešte ako!? Zbohom, vojačik.

Bubeník: Zbohom, starenka. A ďakujem.

Rozprávačka: Bubeník sa pobral ďalej. Ide, ide až došiel do lesa. V tomto lese lúpila zbojnícka skupina, ktorá sa volala Veopzula. To je skratka, čo? Vysvetlím vám, čo znamená. Veliteľ, zbojník, Opakovač, Zúrivec a Lenivec. Bubeník nevedel, čo ho čaká. Pozrime sa však, čo robia chlapci zbojníci.

Lenivec: To je nuda, veliteľ. Už mám celé boky vyležané.

Veliteľ: Čo ja za to môžem, Lenivec? Vysvetli mu to, Opakovač!

Opakovač: Pravdu máš, veliteľ. Ja mu to vysvetlím. Nuž to je tak, Lenivec náš milý... tak ako že... no ako sa to povie... no tak... však vieš ako.

Zúrivec: *(Pribehne udychčaný.)* Konečne, konečne, Veliteľ.

Veliteľ: Čo, čo? No, hovor, zbojník Zúrivec.

Zúrivec: Konečne veliteľ. Anciáša jeho... konečne niekto na ozbíjanie.

Veliteľ: Stihneme to? Chlapci, do zbroje! ... Ale kde mám valašku?

Opakovač: Doparoma! Pravdu máš veliteľ. Kde je tvoja valaška?

Zúrivec: Ešte ... toto veliteľ. *(Zúri.)* ... doparoma... v takejto vážnej chvíli... a ty nemáš valašku! Ja by som....

Veliteľ: Len počkaj, porozmýšľam... už to mám. Hľadáme, chlapci zbojníci.

Opakovač: To len ty môžeš vymyslieť, veliteľ. Vidíte chlapci, to je veliteľská hlava.

Lenivec: Ja by som povedal, nie veliteľská, ale ... kapustná.

Zúrivec: (Pozerá sa, či už niekto ide.) Daj pokoj s kapustou! Obed sa už približuje... a veliteľ bez valašky! Dopa...

Opakovač: Hľadáme! Ja-ja ja sa nejako nemôžem zohnúť. Čo to?

Lenivec: Ako vždy, keď treba niečo robiť.

Veliteľ: Dobre vidím, zbojník Opakovač? Veď ty máš za opaskom moju valašku.

Zúrivec: Ja, ja by som ho rozsekol!

Opakovač: Správne hovoríš, veliteľ. Zrak ty máš... znamenitý. Zabudol som, že si ju u mňa odložil.

Zúrivec: Daj ju sem! ... Tu máš, veliteľ.

Veliteľ: Daj! A na miesta chlapci! Keď písknem, začneme.

Bubeník: *(Po chvíli.)* to je nejaký čudný les. Stromy tu majú akoby ľudskú podobu.

Zbojníci: *(Vytvárajú na javisku les. Na písknutie veliteľa skríknu.)* Peniaze alebo život!

Lenivec: ...alebo život.

Zúrivec: Peniaze!

Bubeník: Prepánajána! Ak si môžem vybrať potom

Veliteľ: Žiadne vyberanie!

Opakovač: Áno, náš veliteľ. Žiadne vyberanie!

Bubeník: Radšej peniaze, ibaže ja nijaké nemám.

Lenivec: Žiad-ne... ne-má.

Zúrivec: Ruky hore, inak si synom smrti.

Veliteľ: Žiadne rečnenie. Ruky hore!

Opakovač: Máš pravdu, veliteľ! Žiadne rečnenie.

Lenivec: Treba sa ho spýtať, kde schováva peniaze.

Zúrivec: Kde schovávaš peniaze?

Bubeník: Ja by som hoci aj v klobúku.

Veliteľ: Sem s klobúkom.

Opakovač: Pravdu máš, veliteľ! S klobúkom sem.

Zúrivec: Dávaj! *(Všetci pozerajú do klobúka.)*

Lenivec: Nič v ňom nie je. Vedel som to.

Všetci: Nemá tu nič.

Bubeník: Ja by som ich schoval hoci aj do ucha.

Veliteľ: Prezrite mu uši, špekulantovi!

Opakovač: Máš pravdu. Prezrite mu ušiská.

Všetci: *(Pozerajú sa mu do uší. Spolu naraz povedia.)* Nič tam nemá.

Lenivec: Pravdaže.

Zúrivec: (*Trasie ním.*) Kde máš tie peniaze? Nevykrúcaj!

Bubeník: Vravím vám, že by som ich aj na konci nosa nosil, keby som nejaké mal.

Zúrivec: Ani v tom nosisku...

Lenivec: ... nič nemá, nemá!

Opakovač: Zas nič, veliteľ. Predstav si.

Lenivec: Robí si z nás dobrý deň.

Veliteľ: Ty si naozaj žobrák, ale to nič. Zoberieme ti aspoň bubon a budeme bubnovať.

Opakovač: Áno, máš pravdu, veliteľ. Zoberieme ti bubon a basta.

Zúrivec: Ja by som ho najradšej zaškrtil.

Lenivec: Nehovoril som, že je to žobrák?

Bubeník: Dobre. Lúčim sa s ním nerád. Dlhé roky mi robil spoločníka. Ale keď ho tak veľmi chcete...

Veliteľ: Chceme. Keď nič iné nemáš, budeme do neho peniaze odkladať.

Bubeník: Dovoľte mi aspoň posledný raz na ňom zabubnovať. Aspoň vám ukážem, ako sa to robí.

Veliteľ: Dobre teda, zabubnuj.

Opakovač: Pravdu máš, veliteľ. Nech zabubnuje.

Bubeník: Hneď to bude... a vy si zatancujete. (*Tancujú ako medvede, spočiatku sa im to páči, vykrikujú.*)

Veliteľ: Poďme bubon! Chceme počuť valčík.

Opakovač: Pravdu máš, valčík!

Lenivec: ... Raz, dva, tri....

Zúrivec: Bist' u, to je tanec. A teraz polku, bubon!

Veliteľ: Raz, dva. Už som si dávno tak nezatancoval.

Zúrivec: Teraz ten! Rohom von!

Veliteľ: Čo to trepeš? Roken roll!

Bubeník: Ako sa bude páčiť, páni zbojníci. (*Po chvíli sa unavia.*)

Lenivec: Prestaň, už sa mi krúti hlava.

Všetci: Aj mne... aj mne.

Bubeník: Len tancujte!

Veliteľ: Pomóc!

Bubeník: Tancujte!

Zúrivec: Milosť!

Lenivec: Zľutovanie!

Bubeník: Tancujte! Len tancujte!

Veliteľ: Okamžite prestaň!

Opakovač: Pravdu... vravíš... okamžite!

Zúrivec: Dost', dost', lebo ťa roztrhnem!

Bubeník: Môžem si nechať svoj bubienok?

Veliteľ: Len si ho nechaj...

Bubeník: Dovolíte mi odísť?

Veliteľ: Rob si čo chceš, len prestaň bubnovať.

Opakovač: Pravdu máš... len nech prestane.

Bubeník: *(Bubnuje ďalej, zbojníci padajú na zem. Ledva lapajú dych.)* Tak vám treba. Aspoň nebudete vládnuť za mnou utekať. *(Odíde.)*

2. Obraz

(Čistinka v lese.)

Rozprávačka: Tak náš bubeník chvíľu išiel a chvíľu utekal. Ustatý zaspal a hneď aj zaspal.

(Po chvíli prichádzajú víly.)

Víla 1: Pozrite sa, niekto tu spí.

Víla 2: Nejaký vojačík. A čo to má?

Víla 3: Bubienok. Tak to bude bubeník.

Víla 4: No ty si múdra!... Keď má bubienok, je to bubeník. To je jasné.

Víla 5: Nie je to také jasné. Bubon môže nosiť hocikto... Ale nemusí na ňom vedieť bubnovať.

Víla 6: Konečne nejaký hudobník.

Víla 1: Veru, naposledy sme tu mali strakonického gajdoša.

Víla 2: Máš pravdu. Vtedy sme si poriadne zatancovali.

Víla 3: A prečo by sme si nemohli aj teraz?

Víla 4: Veru. Zobuďme ho a basta.

Víla 5: Ale opatrne! *(Budia ho, on sa zľakne a začne bubnovať.)*

Bubeník: Dám vám, dám vám ho, dám... len ma nechajte. *(Víly sa smejú.)*

Víla 6: Čo by si nám ho dával?

Všetky: Nedávaj, len nám zabubnuj do tanca!

Bubeník: *(Zbadá, že nie je pri zbojníkoch.)* Kde som to?

Víla 1: Tu, medzi nami vílami, bubeníček.

Víla 2: A budeš nám pekne hrať.

Bubeník: Budem vám hrať... Zahrám, ale až zajtra. Som veľmi ustatý, utekal som pred zbojníkmi.

Víla 3: Nedá sa nič robiť, bubeníček. My chceme a musíme tancovať.

Víla 4: Tancovať, tancovať, pri tvojom čarovnom bubienku.

Bubeník: Veru je čarovný. Dostal som ho od starency... ale len zajtra.

Víla 5: Nie, hneď teraz.

Všetky: Hneď teraz, žiadne čakanie!

Bubeník: Tak dobre, chvíľku. Potom si zdriemnem.

Všetky: Bubnuj, bubnuj, to je ono!

Víla 6: To je výborne!

Všetky: Už dávno sme si tak dobre nezatancovali.

Víla 1: Teraz valčík!

Víla 2: *(Po chvíli.)* A pre mňa polku, bubeníček.

Bubeník: A už dosť, som ustatý, končím.

Víla 3: Žiadne končenie. Preberte ho!

Víla 4: Čo to má byť?

Bubeník: Nechce sa mi. Už som ustatý.

Víla 5: Nedá sa nič robiť. Musíš!

Bubeník: To som sa veru dostal. Len tieto víly mi chýbali.

Víla 6: Ale nebavme sa s ním. Vezmime mu bubienok.

Víla 1: ... A budeme si sami bubnovať.

Víla 2: A ty budeš musieť tancovať, ako ti budeme bubnovať.

Bubeník: Nie, to nie! Radšej vám budem bubnovať. ...bubnovať, bub....

Víly: Tak bubnuj! Výborne, to je ono!

Bubeník: Tých sa tak rýchlo nezbavím. Budem musieť asi zdúchnuť.

Víla 3: Čo si to hundreš, bubeníček?

Víla 4: Nevymýšľaj, ale bubnuj!... A znova valčík!

Víla 5: A zas polku!

Bubeník: Vám sa to povie valčík, polku. Ale ja sa sotva držím na nohách. *(Víly ho nepočúvajú. Pomaly sa vzd'aluje.)* Skúsim to. Pomaly zmiznem.

Víly: *(Keď ho zbadajú, tlačia ho na svoje miesto.)*

Víla 6: Kam chceš odísť, bubeníček? Vari ti nie je dobre s nami?

Víla 1: Musíš tu zostať s nami do konca svojho života.

Víla 2: Vieš, že my víly radi tancujeme. To je vlastne naša robota.

Bubeník: Ešte to! To by som si dal. Celý život prebubnovat'. Musím zmiznúť. *(Vilam.)* Pekne tancujte, mňa si nevšímajte. Zostanem tu s vami, pravdaže.

Víly: Konečne si dostal rozum.

Bubeník: Len tancujte, tancujte... tan-cuj-te. *(Pomaly sa tratí a z diaľky bubnuje.)*

Rozprávačka: A tak náš bubeník znova utekal. Zistil, že čarovný bubienok má pre neho niečo dobré, ale i zlé. Tým by sa mohla rozprávka i skončiť, ale nebojte sa!

Všetci: A teraz, milé deti, nasleduje naše prekvapenie.

Rozprávačka: Vymysleli sme pre vás tri zakončenia tejto rozprávky. Dávajte pozor. Na konci sa vás opýtame, ktoré zakončenie sa vám najlepšie páčilo.

Všetci: A teraz už zakončenie prvé.

Zakončenie prvé

Rozprávačka: Keď sa bubeník zbavil víl, vykračuje si a húta.

Bubeník: Toto čaro mi prinieslo šťastie i nešťastie. Musím však viac využiť šťastie. Jój, či som len hlupák. Mohol som tých zbojníkov obrať o peniaze. Vrátim sa asi nazad... Ale čo to? Nejaký povoz tu ide.

Pohonič: Dobrý deň, bubeník. Chceš nastúpiť?

Bubeník: Nie, ďakujem.

Policajt: Tak odstup z cesty! Ponáhl'ame sa.

Pohonič: Vezieme cestujúcich a zlato do banky.

Bubeník: Zlato do banky? *(Pre seba.)* To je niečo pre mňa. Nemusím sa vracat' nazad.

Policajt: Počul si? Odstúp! Lebo ťa prejdeme!

Cestujúci: Čo stojíme? Čo sa stalo?

Pohonič: Stojí nám tu v ceste nejaký bubeník.

Policajt: Odstúp, kým ti pekne vravím.

Bubeník: Ja vás nezdržím. Ale zdá sa mi, pán pohonič, že vám praská zadné koleso.

Pohonič: Čože? Pozriem sa.

Policajt: Čo? Nech si nevymýšľa. Pozrime sa, čo sa stalo. *(Všetci zájdu a pozerajú.)*

Pohonič: Ved' toto je dobré.

Bubeník: Nie toto, ale toto tu. (*Pre seba.*) Len pekne všetci zlezte... A teraz milé panstvo, trochu si zatancujete. Len bubnuj, bubienok! (*Bubeník jednou rukou bubnuje a druhou vyťahuje truhlicu so zlatom. Cestujúci tancujú.*) Tancujte, tancujte!

Cestujúci: (*Po chvíli.*) Stačí, už nevládzeme.

Bubeník: Chcel som vás len trochu rozveseliť, milé panstvo. Aby vám nestuhli kĺby. A teraz nasadajte a mastite, čo vám nohy stačia. Neobzerajte sa, lebo vám znovu zabubnujem.

Cestujúci: Nie, nie, len to nie! Pod'me!

Rozprávačka: Dostavník odišiel bez vzácneho nákladu. Z bubeníka je odrazu milionár. Žije si bez práce. Oženil sa s grófovou dcérou (*Deti môžu improvizovať svadbu.*) Keď potrebuje peniaze, nemusí ísť do banky, stačí len vybrať bubon.

Zakončenie druhé

Všetci: Teraz uvidíte zakončenie druhé.

Rozprávačka: Ako tak ide, zbadá chlapca, ktorý mieri na vtáčika s prakom.

Bubeník: (*Začne bubnovať, chlapcovi vypadne prak z ruky a začne tancovať.*)

Chlapec: Čo je, doparoma? Čo sa to robí? ... Musím tancovať.

Bubeník: Len si pekne zatancuj! A ak ti môžem poradiť, do vtáčikov viac nestrieľaj!

Chlapec: Sľubujem, len prosím ťa, prestaň!

Rozprávačka: Ide ďalej a tu vidí sedliaka, ktorý mláti svojho koňa.

Bubeník: Prečo mlátiš toho koňa?

Sedliak: Čo teba do toho? Zmizni!

Bubeník: Tak to teda nie! ... Tancuj!

Sedliak: Čo, čo, čo sa to robí? Pomóóóc, pomóóóc!

Bubeník: Len si zatancuj. Prestanem bubnovať vtedy, keď mi sľúbiš, že nikdy viac svojho koníka neudrieš.

Sedliak: Prisahám! Prestaň!

Rozprávačka: Pri svojom putovaní bubeník zbadá chlapca, ako olamuje na stromoch konáre.

Bubeník: Čo to robíš, chlapče?

Chlapec: Hrám sa, nevidíš?

Bubeník: To je pekná hra!

Chlapec: Čo ťa do toho! Starám sa ja do teba?

Bubeník: No tak to nie! Teraz si pekne zatancuješ. Tancuj! A prestanem, len keď sľúbiš, že to viac robiť nebudeš!

Chlapec: Nebudem.... nebudem.

Rozprávačka: Šľachetný vojačik rozozvučí bubon zakaždým, keď treba zabrániť nejakému násiliu, nespravodlivosti a krivde. A pretože nájde na svete veľa neprávosti, nemá kedy vrátiť sa domov. Vôbec mu to neprekáža a hovorí:

Bubeník: Môj dom je všade, kde môžem svojím bubienkom poslúžiť dobru.

Zakončenie tretie

Všetci: A nakoniec zakončenie tretie.

Rozprávačka: Bubeník ide a ide... a premýšľa.

Svedomie: (*Všetci.*) To je teda čudný bubienok. Čudné čary! Pozri sa, ako to všetko funguje.

Bubeník: Paličky vyzerajú celkom obyčajne.

Svedomie: Tajomstvo sa možno skrýva vo vnútri, v bubne.

Bubeník: Urobím do bubna malú dierku. Pozriem sa na to.

Svedomie: Je tam niečo?

Bubeník: Vo vnútri nič nie je. Len vzduch. Nič to. Nechám si bubon taký, aký je.

Rozprávačka: Ale čo? Keď v meste zabubnuje, nič sa nedeje. Prechádzajú popri ňom ľudia a hovoria:

Všetci: Aký veselý bubeníček. Ako pekne bubnuje!

Bubeník: Zvuk je ako predtým. Iba čaro prestalo fungovať. Ale to nič.

Rozprávačka: Verte, bubeník sa z toho teší.

Všetci: Skončila sa naša rozprávka

príbeh je už preč.

Dobré by bolo čarovný bubienok mať.

Pozrime sa však do svedomia,

každý ho tam má.

Len ho správne rozozvučať,

keď krivdu pozná.

Preto s nami veľmi nesmúťte,

že čaro je preč.

Veselo si zahrajte

a my poďme preč.

KONIEC

Fotografická dokumentácia divadelnej hry, kulisy:

Les

Jazierko

Strom

Stromy v lese

Koník